

Він сказав: «Зустрінемося у вічності» – некролог

Звістка про смерть пастора Миколи Тюріна сколихнула всіх, хто його знав. Він запам'ятався і залишив добрий слід у житті багатьох як справжня Людина, пастор, друг і наставник. А для рідних – як батько, чоловік, брат. У цьому короткому тексті описано як прожив життя і чим запам'ятався брат Микола своїм співвітчизникам, одновірцям, друзям.

Тюрін Микола Євгенович народився 20 вересня 1964 року в селі Дерешова, Мурованокуріловецького району (тепер однойменна ОТГ Могилів-Подільського р-ну), Вінницької області в сім'ї робітників місцевого радгоспу.

Початкову освіту здобув у рідному селі Дерешова, згодом у Бахтинській середній школі. Після завершення 8-го класу вступив до Могилів-Подільського технікуму на спеціальність монтажник-висотник. Після здобуття освіти працював у місті Жданов (тепер тимчасово окупований Маріуполь). Згодом служив в радянській армії.

Після завершення армійської служби працював учителем фізкультури з 1986 по 1992 роки в у Конищівській семирічній школі, паралельно навчаючись у Вінницькому педагогічному інституті.

У 1987 року створив сім'ю із Ольгою Іванівною. У цьому шлюбі народилося троє дітей: Наталка, Микола та Олександр. На жаль, маленький Сашко помер в трирічному віці.

Після завершення роботи в школі працював спортінструктором у рідному селі Дерешова, при цьому будуючи собі житло та допомагаючи іншим людям.

У 2000 році подружжя Тюріних пізнали Господа, і прийнявши хрещення, долучились до громади Адвентистів Сьомого Дня в

Мурованих Курилівцях. Як згадував пізніше Микола Тюрін, він з особливою ревністю та відданістю повірив у свого Викупителя і жодного разу не пропустив зібрання в суботу, часто пішки долаючи відстань у 10 км до Будинку молитви з дружиною та малими дітьми.

У 2002 році був покликаний на пасторське служіння в Церкві Адвентистів Сьомого дня, і першим місцем служіння була громада в м. Олевськ, Житомирської області, де він служив до 2007 року. У цей благословенний час служила сім'я Тюріних людям на цій території, проповідуючи Трьохангельську вістку та закликаючи людей до примирення з Господом.

У 2007 Микола Євгенович переїхав з сім'єю на служіння в Нову Ушицю, Хмельницької області, де звершував служіння до 2010 року. У цей час вступив на заочне відділення Теологічної семінарії Церкви Адвентистів сьомого дня в м. Буча, де здобув ступінь бакалавра практичної теології.

Члени Церкви в Новій Ушиці з особливою любов'ю згадують свого служителя та його активну місіонерську та душпастирську роботу. Микола Євгенович залучав членів громади до місіонерської роботи, сам показуючи в тому приклад. Їздили з літературою на велосипедах у найближчі села, при цьому кілька разів зупинялися по дорозі на молитву про Боже благословення в роботі.

Микола Євгенович та Ольга Іванівна часто влаштовували в себе дома обіди та різні зустрічі для членів церкви та приятелів, створюючи атмосферу дружби та добрих християнських відносин, що об'єднувало і зміцнювало громаду.

Після служіння у Новій Ушиці був переїзд на Житомирщину, в селище Ємільчине, де сім'я Тюріних провела сім років в якості місіонерів на новій території, де ще не було присутності Адвентистської церкви.

Від 2017 року і до останнього дня земного життя Микола Євгенович працював пастором в Ярмолинцях, Хмельницької

області, а також відповідальним за громади в сусідньому Городоцькому районі.

Микола Євгенович був посвяченим Божій справі та відданим своєму покликанню. Завжди добрий, відкритий та готовий прийти на допомогу, разом з тим він був непохитним у питаннях істини та відстоював її всюди, де міг.

З листопада 2022 року в брата Миколи почалися проблеми зі здоров'ям, а саме – болі в шлунку, при цьому складно було остаточно визначити діагноз. Церква молилася за пастора, та збирала кошти на його лікування. Як виявилось згодом, це була онкологія...

14 червня 2023 року Микола Євгенович Тюрін спочив у Господі. Поминальна процесія пройшла у Ярмолинцях, а похований він був у рідному селі Дерешова. На похоронах були присутні близько 180 людей, які прийшли провести в останню земну дорогу вірного Божого служителя. Він не дожив до свого 60-річчя трохи більше року і відійшов у вічність. Але маємо надію що зустрінемося з ним, як обіцяв Господь у Своему Вічному Слові: «Тому що Сам Господь при сповіщенні, при голосі Архангела та трубі Божій, зійде з неба, і мертві у Христі воскреснуть перші...» (1 Солунян 4:16). І віримо що Сам Бог, у той славний час воскресить Свого вірного слугу, який присвятив життя приготуванню сердець до приходу Спасителя. «А розумні будуть сяяти як світила небозводу, а ті, хто привів багатьох до праведності, немов зорі, навіки назавжди» (Даниїла 12:3).